dog házassága azonban nem sokáig tartott. Férje rövididő alatt meghalt és magasszármazású nejét meglehetősen szerény anyagi viszonyok között hagyta hátra, a mit csak sulyosbitott azon körülmény, hogy a szultán nővérét teljesen kitagadta és minden, kibékitésére irányuló törekvések meghiusultak. Remélik azonban, hogy a szultán jelenleg várható látogatása alkalmával sikerülni fog az exotikus felség szivét meglágyitani és nővérével kibékiteni.

* **Nagy szerencsétlenség történt** Kecskeméten. Egy 70 éves siket asszony ugyanis e hó 17-én közvetlenül a város alatt a vasuti sineken haladt, mikor mögötte a pesti vonat jött. Az öreg asszony természetesen nem hallotta a dübörgést, a vonatot megállitani nem lehetett s igy a szegény a kocsik alá került. A roppant teher egész testét szétzuzta és másnap nagy részvét mellett temették el.

* **Faust urat elfogták.** Ez az örvendetes hir jár most szájról szájra Aradon. A rendőri krónikáknak éveken át szereplő hősét, a zsebtolvajok fejedelmét, Faust Bandit utólérte a végzet. Ez a kis Faust, a ki a Margaretbáknak nem szivére, hanem pénztárczájára vadászott, a mult őszön besoroztatott katonának azonban az egyenruha és panganét nem akadályozta őt abban, hogy tanult mesterségét folytathassa, s nem régiben egy magasrangu katonatiszt nejének lopta el tárczáját, és mikor üldözték, megszökött. Azóta hirét sem hallották, mignem a napokban Ó-Becsén, hol betöréssel párosult tolvajlást követett el, megcsipték s szépen elküldték Aradra, a katonai hatóságnak, a mely már most mint szökevény, s mint betörő felett fog itéletet hozni felette s bizonyára elitélendi 15—20 esztendei kazamáta fogságra.

Terményüzleti jelentés.

— Eredeti tudósitás. —

Budapest, jul. 19-én.

A lefolyt hét nagyrésze folytatása volt az előbbeni héten megindult emelkedő irányzatnak, csupán a vége felé mikor a külföldről olcsóbb árak érkeztek, csendesült az izgatott hangulat, anélkül azonban, hogy az elért magas árak változtak volna. Alig szenved már kétséget, hogy nem csupán nálunk, de a kontinens minden országában s Angliában az aratás gyenge sőt egyes országokban rosz eredményt mutat fel — mindazonáltal, tekintetbe véve Amerika mult évről maradt nagy készletét és annak daczára az utóbbi időkben ott károkat okozott viharoknak — mégis nagy idei termését, továbbá a kontinens egyes országainak multévi maradványait az emelkedő irányzat aligha fog közvetlenül az aratások után nagyobb mérvben fejlődni.

A heti emelkedések buzánál 40—50 kr. rozsnál mely keresetebb volt 60—70 kr. zabnál 10—15 kr. mig a többi czikkek változatlanok. Repeze még mindig nehézkes eladásu s főleg jóminőségü vásároltatik. Öszi buza nagy hullámzásokat tett frt. 10.20 kr. felment frt 10.75 s leszállt ujra frt 10.36.

A mai itteni elérhető árak következők volnának:

Tiszavidéki *szép buza 76 ko. frt. 10.10—30, 77 ko. frt. 10.50—80, 78 és 79 ko. frt. 11.—11.30.* Pestvidéki szép buza 76 ko. frt. 9.60—90, 77 ko. frt. 10.10—40, 78 és 79 ko. 10.50—80. Bánáti szép buza 74 ko. frt. 9.20—30. 75 ko. frt. 9.40—50. 76 ko. frt. 9.60—80. 77 ko. frt. 10—10.20, 78 és 79 frt. 10.50—90. Felsőmagyarországi szép buza 76 ko. frt 9.20—40, 77 ko. frt. 9.60—80. 78 és 79 ko. frt. 10.20—40. Rozs frt. 6.50—90. Zab frt 5.40—80. Kukoricza frt. 4.90—5. Takarmányi árpa frt. 4.80—5.40. Káposzta repcze frt. 11.40—12. Bánáti repcze frt. 10.75—11.25.

Liszt: A buzaárak emelkedése a rendelményeket nagyon megszaporitá s ennek folytán a malmok áraikat ujra emelték. Angliából azonban az emelkedett árakon nem igen vásárolnak már. Korpafajok változatlanok.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**
Főmunkatárs: **Grünvald József.**

Mutatvány raktár és képviselet POSSZERT JÁNOS-nál Debreczenben, ki is a t. cz. gazda közönségnek képes gyárárjegyzékkel ingyen, postán bérmentve szolgál. (113.)

KAZÁN és GÉP-MÜHELY
Debreczen, péterfia-utcza 888-ik sz.
Alólirottak ajánljuk magunkat mindennemü uj-kazán és gépmunkákra, egyszersmind azoknak kijavitására. Szakavatott jó munkát és jutányos árak mellett, gyors kiszolgálást kötelezvén, a t. közönség becses megrendelését kérjük.
Tisztelettel teljesen
STERNISCHA TESTVÉREK.

Gummi és halhólyag.
Legbiztosabb elővigyázati készülékek, valódi franczia minőségüek, tuczatja 1 forinttól 5 forintig.
NŐI KÜLÖNLEGESSÉGEK
(párisi szivacsok) tuczatja 2 frt. 50 kr.
MAGÖMLÉSŐRZŐ.
(öv-alakban) darabja 2 frt. 50 kr.
Közvetlen küld utánvétellel a gumi-áruk ügynöksége:
Alex. Mosé Bécs I. Köllnerhofgasse Nr. 4.
(45.)

Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1879. XI. évfolyam. 142 szám Kedd, julius 22.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, jul. 22.

(P.) A Tisza és Duna folyók szabályozása érdekében meghivott külföldi szakértők a Tisza mentén bevégezték szemléjüket, ebédjeiket és vacsoráikat. Voltak világra szóló toasztok nagyszerü evés és ivás közben; de hogy lesz-é országra szóló eredmény, és ha igen — mikor? ezek azon kérdések, melyek a magyar emberben önkénytelenül felmerülnek e nagy hühó láttára és hallattára. Most már a Budapesten foganatositott Dunaszabályozást fogják felülvizsgálni s a Dunát Ercsiig megtekintik s csak azután mondják ki nézeteiket s adják elő terveiket.

A mozgósitással sincs már semmi baj. Ha létezett is eddig némi rettegés, félelem a mozgósitási hirek miatt, azok is muljanak el, mert eljött a vigasztaló angyal az „Ellenőr" hasábjain egy távirat képében, mely igy szól:

„Az ellenzéki lapok mozgósitási hireit a l e g határozottabban koholmányoknak nyilvánitják a l e gilletékesebb körök." —

Igy tehát nyugodtan lehetünk, mert hiszen a hónapokon át tartott tárgyalás a novibazári conventió létrehozása ügyében csak ellenzéki ráfogás volt, a szorongatott portának az occupatióba beleegyezése szintén csak ellenzéki nagyitás: utcsináló biztosok, a népet az okkupátióra előkészitő török biztos kiküldése mind csak agyrém. Valamint az is száz évvel ezelőtt és nem tegnapelőtt történt, hogy a kormánypárti lapok belekötöttek az ellenzékbe, hogy miért beszél százezrek mozgósitásáról, mikor csak nehány ezer ember fog Novi-Bazárba küldetni.

Mindez egyszerüen nem igaz, mert az „Ellenőr"-nek eszébe jutott azt iratni magának Bécsből, hogy a legilletékesebb körök semmit sem tudnak a mozgósitásról és eszük ágában sem fordult meg soha, hogy Novi-Bazárba bevonuljanak.

Hanem minek hiszik a népet a felsőbb körök? Fajankónak talán, aki nem tud következtetést vonni a tények lánczolatából, s a ki mindent elhisz, ha onnan jő is, ahol szokásba vétetett igazat n e m mondani?

Azt hiszik, hogy az egy év előtt borzasztó módon rászedett nemzet az ujabb áltatásokra egyszerüen felül? Nem épen ilyen fogásokat tettek-e tavaly a boszniai occupátió előtt, a mozgósitás előtti napon nem volt-e szintén hasonló távirat olvasható azon lapok hasábjain, melyek szeretik magukról hinni, hogy ők a „közvélemény megnyugtatására" vannak teremtve, holott hitelüket végkép elvesztették már régen?

Oh, a rendszeres hazugságokkal áltatott nép nem hisz már oly könnyen a gondviselés küldte emberek szavában, mert elégszer volt keserü alkalma csalódni!

Hogy az occupált és occupálandó tartományok lakosságának hangulata folytán egy kissé az illetékes körök megszeppentek, az igaz, de hogy e miatt végleg lemondjanak az occupatióról, arra, fájdalom az előzmények után nincs kilátásunk, mert a végrehajtandó cselekményhez szükséges két kellék közül az egyik, az ember van elég, s a pénz, — mert nálunk már ez a felhatalmazó szabadság, Rothschildéknál nyolcz perczentre kapható!

Hányszor czáfolták meg a mult évben is a „legilletékesebb körök" az occupátióra vonatkozó hireket; hányszor keresztelték az ellenzéki lapok hireit „hazugságoknak"; hányszor mondták, hogy az mindössze egy kis kirándulás lesz pár ezer emberrel — és lett belőle véres háboru, melyben hadseregünk legbátrabbjai hullottak el hosszas, fáradalmas tusákban.

Azt mondják, hogy 5 ezer embernél több nem fog mozgósittatni, ez is csak azért, hogy az ápr. 21-én megkötött conventióban kijelölt Priboj, Prepoljét és Bielopoljét meglehessen velök szállani. —

Már most azt kérdjük, van-é a világon olyan bolond stratega, a ki azt mondaná, — hogy ezen egymástól oly messze eső pontokat ugy kell megszállani, hogy összekötő csapatokat azok közé helyezni szükségtelen és hogyha ezek összeköttetnek, viszont Boszniával s igy lánczolatban az anyaországgal nem kell összekapcsolni. Haötezer ember kell a három pontra, mennyit kell szétszórni a biztos közlekedés fenntartására, sőt a már is lázongó elemek féken tartására?

Ha mindezeket figyelmesen tekintjük két eshetőséget látunk csak. Vagy megijedtek azok a legilletékesebb körök egy valószinüleg bekövetkező véres háboru eszméjétől s igy nem lesz okkupátió, ez pedig a még most is döntő erővel biró katonai körök gondolkozás módja szerint az osztrák-magyar fegyverekre gyalázat lenne, hogy miszerintünk mi lenne, az más kérdés, — vagy lesz okkupátió és azon esetben a nevetségességig ostoba állitás az, hogy az öt ezer emberrel végbe vihető.

Politikai hirek.

— **A kereskedelmi miniszteriumban** kezdetöket vették azon bizottság tanácskozásai, melyet az osztrák-magyar vámkonferenczia annak idejében kebléből kiküldött volt, a végből, hogy Boszniában a közös vámterületbe való bekeblezése bekövetkezte után szükségessé való, a vámkezelésre vonatkozó utasitásokat, illetőleg intézkedéseket kidolgozza. Bécsből ezen tanácskozásokra b. Bazant miniszteri tanácsos és b. Kalchberg osztálytanácsos jönnek le Budapestre.

— **Az osztrák minisztérválságról** legujabban azt jelentik, hogy a jelenlegi kabinet egyelőre tovább folytatja az ügyek vezetését, a mig nemcsak a cseheknek a reichsrathba belépése, hanem a csehek követelése is tisztázva lesz. A reichsrath szept. közepén ül össze s addig az uj kormány is megalakul.

— **Konstantinápoly**, jul. 21, A nagyvezéri válság be van fejezve. A szultán elfogadta Kheireddin pasa programmját.

A Debreczen-nagyváradi szinész egyesület ügye.

I.

A „Bihar" 157. és 158-ik száma, ily czimü czikket hoz: „Szövetkezzünk Kolozsvárral."

Hogy mi lehet az oka? ki és mivel adott okot a nevezett czikk czimére? azzal most nem foglalkozunk, — csupán magával az ügygyel, — és nem személyekkel lesz dolgunk.

És pedig, tudjuk meg már egyszer igazán, és tisztán — szinészetünket érdeklőleg — ki vagyunk mi (Debreczen) Nagyváradnak, és mi nekünk Nagyvárad?

Ha pedig már egyszer eldisputálhatlanul tudjuk, egymásiránti viszonyunkat, itt-e az idő, ütött-e az óra, hogy mind két város-e, vagy csak az egyik, és melyik, tegyen valamit a szinészet érdekében? voltaképen, melyik nevezi magáénak a társulatot; Debreczen, vagy Nagyvárad, vagy mind a kettő, vagy talán közös?

Mielőtt azonban a fentebbi themák elemezésébe bocsájtkoznánk, egy dologgal legyünk tisztában, és tudják meg itt is, meg Nagyváradon is, már akármit irjon a „kelet" vagy a „nyugot", hogy a kolozsvári szinháznak nem azért adják a huszezer forint évi segélyt, hogy nemzeti szinház létére vándor utra menjen, hanem azért, hogy szinészete állandósitva legyen. Sem nem azért adják a 20,000 frtot, mert külömbféle ajku elemek között kultur missiót teljesit, a magyarnyelv terjesztésére és honositására, mert ez alapon, az aradi szinház, kétszer anyányi subventiot követelne, miután nem csak az oláh, — mint a kolozsvári, — hanem a dél magyarországi oláh, szerb, németnyelv áramlatai ellen, hirdeti a magyar igét; még a kassai szinház is, mely pedig dicséretére legyen mondva maga-magát subventionálja, erősebb áramlat ellen küzd, mint a kolozsvári, lévén körül ölelve tót és német ajkuakkal.

E végből tehát, nyugton tehetjük fejünket párnánkra, mert, ha egyszer megtörtént is, mig 15 ezer forintos volt a subventiója, hogy a kolozsváriak vándorolni mentek, és kivonultak Nagyváradra, de azóta, megtoldták még 5 ezer forinttal a segélyt, hogy többé ne tegyék, és ha még forog igazság a föld körül, vagy az igazság körül a föld! ugy ez eset — többé be nem következhetik.

Ezek előrebocsátása után, tehát nyugodtan vesszük fel, feladatunk további vezérfonalát.

* * *

A „Bihar" 157-dik számának emlitett czikke igy kezdi el: „Egy megbukott szini-idény közepén állunk — — —" hogy ez igy van az — bizony felette sajnos, ha mindjárt nem a mi, — csupán a városunkban müködött szintársulat állapotáról is van szó. Jó szivü részvétünk kiterjed még reájuk is, habár a bajt maga a szintársulat fejedelmessége (majd azt irtam fejetlensége) kovácsolja oly izzóvá, hogy égő sebeket okozhat; azonban, a keserüségben van mégis némi sovány vigaszunk, hogy mindezt, nem a mi szoros értelembe vett szintársalatuuk fejei teszik.

Boldog idők!!! nekünk is volt szintársulatunk, melyet mi éppen ugy, mint a nagyváradiak — egykor büszkén magunkénak vallottunk; a mely társulatról ugyan a „Bihar" érintett czikkében ezt irja: „a régi debreczeni gárda, melyből a hazai müvészet csillagait toborzotta — — —" és, mi debreczeniek, ezen hazai csillagoknak is beillett szintársulatot, 9 egymásutáni tavaszon átküldtük Nagyváradra, ellátva nagyszabásu ruha- és könyvtárral, átszállitva óriási diszletekkel, még egy kis költő pénzzel is elláttuk, hogy odaát, az első szükségleteiket fedezni képesek legyenek; mi több, ha netán a nyáron át kissé jobban gavalléroskodtak, és nem futotta ki az ottani bevétel, nemcsak helyre pótoltuk a hiányt, hanem azonfelül még egy pár ezer forintocskát is átküldtünk utravalónak — előlegeknek, és szépen kiváltottuk őket, és elhozattuk költségünkön haza; itthon pedig elláttuk mindennel.

Bizony mi tettünk eleget. Sem volt társulatunk tagjai, sem Nagyvárad, de még saját lelkiismeretünk sem vethet szemünkre közömbösséget.

És ha már 9 egymásutáni nyáron keresztül elláttuk Nagyváradot olyan szintársulattal, melyre büszkén hivatkozik — — — — hát mégis vagyunk mi is csak egy kis valaki — Nagyváradnak. Saját költségünkön, készen tálaltuk fel azon nemes eledeleket, melyeket a szinmüvészet oltárán, a mi „csillagoknak is beillő" pap- és papnőink, feláldoztak a nagyváradi Thalia csarnokában.

És ha már 9 egymásutáni nyáron keresztül tettünk ily szolgálatot — mi bizony nem csekély figyelmet érdemel, — és szinte atyafiságban állottunk 9 éven át, — az által, — hogy közös menhelyet, asztalt adtunk azoknak, kik közöttünk édes otthonukat feltalálták; mind a két város magáénak keresztelte, mind a két város önkénytelenül a testvér várost is magához ölelte az elnevezésben, és lett légyen debreczen-nagyváradi szintársulat, most, egyszerre személyes indokokból, magát a rokoni fonalat ketté vágni!? magán az ügyön boszut állni!? teljes lehetetlenség. Ezt Nagyvárad nem teheti. Ez lehetetlen. A „Bihar" érintett czikkének czime, lehet a sértés első szikrájának, viszszalökése arra ki a viszályt előidézte; de egyébnek gondolni nem lehet; mert Debreczen maga nem adott okot reá, hogy Nagyváraddal régi atyafiságát a „Bihar" egyszerre megsemmisiteni, és uj atyafiságot keresni törekedjék. Ha Mándoky és társaival nincsen megelégedve, vagy ezek idézték elő a viszályt, az esetben nem a szövetséges város, hanem az okozóktól kell elfordulni, tudván azt, hogy a szini konsortium és társulata, Debreczennek is csak épen oly nemü vendégei, mint Nagyváradnak, járnak, tesznek, gazdálkodnak, kényük-kedvük szerint, mint olyan idegen jószág bérlők, kik 3 évi árendát szeretnének bevenni egy év alatt, — hogy azután sirva nézzen utánna a tulajdonos, elcsigázott birtokának. Egyébként erről holnapi számunkban.

— **BUDAPESTI HIREK.** — **A Beleznaykertben** a mult vasárnap mükedvelői előadást tartatott az „Arrogante" elsülyedt franczi hajó károsultjai számára. — **A fővárosból** hétfőn mintegy 2000 egyén utazott el Besnyőre az ottani hires bucsura. **A váczi-uti rablógyilkos** kézrekeritése végett nagy hajsz foly. A fővárosban elfogott Herczeg Imre tagadja a gyilkosságot. A tardos-keddi járásbiróság sürgönyzött, hogy elfogott egy embert, a ki a gyilkosságot már be is vallotta. Mind az által még nem lehet tudni, ki a gyilkos? — **Megőrült.** Az ujvilág-utcza 5. sz. a szolgálatban volt Sáritek Pál midőn az udvart seprette, egyszerre őrülési rohamokat kapott; felszaladt az emeletre s onnét akart leugrani. Szándékában megakadályoztatva, a Rókus kórház figyelő osztályába szállitatott.

Deési kiállitás.

II.

Deés, julius 18.

A megyei szolgabirák és községi és körjegyzők mindent elkövetnek, hogy a kisebb helységek kevésbé értelmes lakóival és megismertessék a kiállitás fogalmát és hasznát és őket tevékenységre serkentsék, hogy az általuk müvelt háziipar kellőleg képviseltessék a kiállitáson.

Gr. Kornis Victor, a gazdasági egylet elnöke pedig elhatározta, hogy az augusztus 1-től a kiállitás ugy egész idejét annak szenteli és erélyes buzditás tekintetéből á la gróf Zichy Jenő beutazandja a vidéket.

Ily auspieziumok mellet a sikerben lehetlen kétkedni.

Hisszük, hogy Debreczen is magához méltóan képviselteti magát itt, és hogy ez annál bizonyosabb legyen, a rendező bizottság directe fölkérte Simonffy Imre urat, Debreczen derék polgármesterét, hogy ismert buzgalmát fejtse ki városában a kiállitás érdekében. Nagy-Váradról még eddigelé egyetlen egy bejelentés sem érkezett, de igen a biharmegyei gazdasági egylettől egy átirat, melyben a részvétre nézve épen nem nyujtanak reményt, a kimaradást a Deésig való gyors közlekedési eszközök hiányával indokolván.

Igaz, hogy Kolozsvártól Deésig még eddig csak tervben, s illetőleg munkálatban van a vasut, de minthogy kellő és jutányos közlekedési eszközről gondoskodva van ez az elmaradásra okot nem szolgáltathat.

Már megemlitettem, de jónak látom ismételni, hogy az államvasutak ugy a személy, mint a teherszállitásnál 50 százaléknyi árkedvezményt engednek. A málhavasuton Apahidáig jöhet, a honnan való továbbitást legczélszerübb Kiss János deési renommirt kereskedő e bizni, kivel a rendező bizottság, mint kiállitási szállitóval szerződésre lépett, s igy a kiállitók biztositva vannak, hogy áruik a legjobban gondozva, és a legjutányosabban lesznek szállitva, gondoskodva van arról is, hogy a czélnak megfelelő és kellő kiterjedésü helyiségek álljanak a kiállitók rendelkezésére. Epen e czélból felfolyamodott a végrehajtó bizottság a pénzügyminiszterhez a kiállitás tartamára az állam-épületek átadása iránt. Megjegyzendő, hogy a kiállitás 200 forint államsegélyt is kapott. —

A kiállitók érdekében föl kell emlitenem, miszerint a kiállitás határideje f. é. szeptember 1-ig tart — ezelőtt tán tévesen közöltük — és csak ez ideig számithatnak az illetők kedvezményes helyre, a későbbi bejelentők a tárgysorozatba sem fognak fölvétetni, e szerint itt az idő, hogy a kiállitani szándékozók tervöket létesitsék, nehogy aztán egyik, vagy másik okból panaszodjanak, mint cselekszik helytelenül az a — talán 150 — sz.-fehérvári kiállitó, kik csak nem post festa állitottak be és ki.

A vidéki szerkesztők és kiadók figyelmét felhivom azon példára, melyet Gondu Béla a „Gazdasági Mérnök" szerkesztője nyujt az által, hogy népszerü folyóiratának 3 évi folyamát állitja ki, ezenkivül ugyan egyebet is, egy saját szerkezetü talajiszapoló gépet is. Nemes Ödön, az épen most megszünt „Erdélyi Hiradó" volt szerkesztője a legmelegebben buzgólkodik M.-Vásárhelyit kiállitásunk érdekében, sőt ő maga aquarelle és egyéb festményeket hoz el. Hasonlót tett Debreczenből Stern Adolf igen jóhirü és törekvő festő, ki kitünő szorgalmat fejti ki — nagy elfoglaltsága mellett is — azon képek készitésénél, melyeket a kiállitásunknak szánt.

Megvallom, hogy legjobban szeretném, ha Debreczen szerzett számos érdemeihez Deésről is vinne babérkoszorut.

Havas Gyula.

— **VIDÉKI HIREK.** — **Őrült a jégverés miatt.** Csupor Sándor Székesfehérvári lakos az ottani hegyen szőlőt vett, évek óta megtakaritott pénzen. Azonban a hétfőn esett jég az uj birtokot kegyetlenül elveré, s ezt a szegény annyira szivére vette, hogy tébolyodás vett erőt rajta. — **Halálozás.** Balázs Frigyes az egykor nagy elterjedésnek örvendett „Hölgyfutár" szerkesztője tüdőszélbüdés folytán elhunyt Nagy-Becskereken. — **Borzasztó tüzvész** dühöngött mult vasárnap Csik-Madéfalván. Több mint 70 gazda tulajdona lett a lángok martlékává, azonkivül két gyermek s sok apró házi állat benégett. —

Külföldi dolgok.

— **Királyi kérő a bécsi udvarnál.** Alfonzo spanyol király aug. hó 8. vagy 10-én Bécsbe érkezik és — inkognitója daczára — a királyi pár és a koronaherczeg által fog fogadtatni. Ezen értesülés következtében sokat nyer valószinüségben azon hir, hogy a spanyol király csakugyan óhajtja Krisztina fhgnő kezét megnyerni. A koronás vendég tiszteletére rendezendő ünnepélyességek programmja még nincs megállapitva, de a látogatás alkalmából hihetőleg nagy katonai szemle is fog tartatni.

— **A vatikánból.** Deggiovanni és Tripepi kanonokok a világ valamennyi püspökéhez felhivást intéztek, hogy az alattuk álló lelkészeket, hittudósokat birják rá, miszerint karácsonykor Rómába zarándokoljanak a pápának bemutatni hódolatukat, s a mi többet nyom a latban, egy kis péterfillért is vigyenek magokkal.

— **Uj uzsoratörvényt** kap nemsokára Ausztria. Az uzsora rendkivüli elharapódzásával szemben. Giuliani udv. tanácsost megbizta az igazságügyminiszter egy javaslat összeállitá-

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

Egy halálra itélt naplója.

Lajos Napoleon titkos emlékirataiból.

(Folytatás.)

— „Még valakit hoztam magammal, ki önt látni akarja" mondá V a l e n t i n i ur. némi zavarodással.

„Ki az?" — kérdezém, miközben heves reszketés fogott el.

Az ajtó megnyilt, — s az őrgrófné lépett be.

Istenem! hogy megváltozott! Mert azon nehány hónap, mely idő óta őt nem láttam, fél század rombolásával látogatta meg alakját. — Alig ismerhettem reá immár!

Mintegy megbüvölve ültem székemen, s mereven néztem reá. Védelmezőm által támogattatva, ingadozó léptekkel jött felém, s helyetfoglalt mellettem. Erőszakosan feláilék most, s a fájdalom miatt elfogulva, borulék lábai elé, arczomat keblébe rejtvén. Nehány perczig nem valék képes beszélni, elözönlék könnyeim kezét, melyet görcsösen kezembe szoritva tartott, mig végre érzelmeim vihara szóhoz jutni engedett.

„Ne érzékenyitsük egymást kedves barátom, — szakitá féle vigasztalólag. Mindkettőnknek elmecsendre van szükségünk, hogy az által uj erőt, uj reményt, vagy bátorságot nyerjünk, s az elkerülhetetlent, ha az ég ugy határozta el, keresztyén megnyugvással elszenvedjük.

Oh! ne beszéljen arról! Kedves jó asszonyom! Ne arról beszéljen, mi életemre e nyomorult életre vonatkozik! Egyetlen egy szó ő róla, vigaszt, bátorságot és reményt nyujt a bubánat, miatt megfásult szivnek. Csak egy szót ő róla, J u l i á r ó l esedeztem.

„Már jobban van, — ő sokat szenvedett azóta. Az orvosok már lemondtak róla. Most veszélyen kivül van, s gyógyulása minden órával elő halad."

„És én! — én okoztam ez angyalnak ily szenvedéseket. Oh! J u l i a! Emlékezhetsz-e még reám a nélkül, hogy elátkozzál!?"

„Minden perczben megemlékezik önről és pedig szeretettel, E virágok, melyeket önnek küld, bizonyságul szolgálnak, változhatlan szivének. Mondá a tiszteletre méltó öreg asszony, ékesen rendezett rózsa és nefelejcs csokrot nyujtván kezembe.

Oh! angyala az égnek! kiáltám a csokrot ajkaimhoz nyomván. Most — most hivjatok magatokhoz! Az élet legszebb pillantását — a legszebbet egy halandó részére — megértem és élveztem. Most meghalni akarok. Bárminő alakban közeledjék a halál, nem irtózom többé tőle. Tollas ágy, vagy vérpad, — mindegy — szenteletlen helyen is, könynyü szende fedél leend immár az anya föld, mert megsiratandja a halottat az Ő szemeinek szent harmatja, megnedvesitendi ez elhunytnak magános sirhalmát.

Testem nyomorultabb volt mint lelkem; amaz összeroskadt a hatalmas érzetek alatt, melyek hirtelen uj életlángokként vonaglottak lelkem éjjén keresztül. Ájulásom mély álomba ringatta szemeimet. Oh! bár soha fel ne ébredtem volna abból!

*

J u n i u s 7 én.

Midőn ma reggel felserkentem, sokáig kétségben valék, valjon az, mi tegnap történt, való, vagy csak álom volt-e? És ha a virágcsokor a széken, — ágyam előtt nem igazolta volna, az ápoló állitását sem hittem volna el, hogy az őrgrófné nálam volt, és hogy J u l i a küldötte részemre — a virágot. — V i r á g o t! Oly igen szeretem a virágot.

Eret vágtak rajtam s ismét oly bágyadt vagyok, hogy fel nem kelhetek az ágyból. De az idő nem hosszu már mint az előtt, folytonosan a csokorra nézek, majd a virágok szárait, majd leveleit olvasom meg, s reá gondolok; — ő reá!

Midőn ma este, mielőtt elaludtam, a virágokat fris vizzelmegöntöztem, megszurta kezemet egy tövis, — hogy vérzett. Akkor belemártottam egy nefelejts szárát a vérbe s oda irtam azzal azon helyre, hol szivem ver: „J u l i a és s z e r e l e m."

*

J u n i u s 10-én.

Védelmezőm naponta meglátogat. — A jó ember! — Isten fizesse meg neki.

Az őrgrófné is megint nálam volt, és ujabb csokort hozott. Az elhervadt virágokat, fejpárnám alá teszem, és eképen mintegy rózsaágyon fekszem e börtönben.

Midőn ma este az ablakhoz léptem, hogy magamat a nap lemente pompás látványa által fölüditsem, — hirtelenséggel az alattam fekvő tömlöczből, a legkedvesebb daloiást vettem észre, minőt valaha hallottam. — Meglepetve, hogy e helyen, oly tiszta, eleven, bájos hangot hallok; — kiváncsian leskelődtem.

A hangokból itélve, fiatal leány lehetett a daloló. Dallamában majd szomoruságot, majd fájdalmat, majd ismét bubánatot fejezett ki. Az előadás lassu, de érzésteljes volt; csak néha-néha volt benne bizonyos szellemi ellenhang észrevehető, mi az egyén lelkéből látszott származni.

A következő versszakot hallottam:

„Ne hidd, a mit a szerelem
És álom igér, óh ne hidd.
Im én tört szivvel állok, hogy
Valóknak hittem képeit.

Az álomkép csalfán mosolyg.
S elröppen, mint a gondolat.
A szerelem gyöngéd virág,
A mely lehull egy percz alatt.

Oly szép volt álmom: egy liget,
Az üdv rózsáival tele.
Egy percz . . . az álom elrepült.
S üdvem, rózsám is vele.

Szerelmet oly hőn eskiivék,
Zöld lomb alatt, pázsit felett,
Pázsit kisült, lomb elhullotf
S ő engem többé nem szeret.

Oh! mint kinozták szivemet
Amaz álom s ez a tudat.
Örömtelenné lett az ég
S a föld égette lábomat."

(Folyt. köv.)

sára, melyet azután egy külön bizottság fog végleg megszerkeszteni.

— **Az angol királynő** csütörtökön harmadik látogatást tett Eugénia császárnénál. Beatrix hgnő kíséretében meglátogatta a chislehursti **st. Mária kápolnát**, a hol Napoleon herczeg tetemei nyugszanak, azután Eugénia császárnéhoz ment. E látogatást megelőzőleg Lucien Bonaparte herczeg tisztelgett Viktoria királynénál.

A nyomoruság szinhelyéről.

Szeged, jul. 21.

A viznek napról-napra való nagyobb mérvü apadása folytán szükségessé vált a romoknak eltakaritásáról is gondoskodni. Miután már közegészségi szempontoknál fogva is szükséges, hogy ezen munka lehetőleg gyorsan és szakszerüen történjék, a kir. biztos katonai erőnek igénybe vételét határozta el, mely intézkedés némi költségkimélést is von maga után. Az e czélra Szegedre rendelt utászszázad már legközelebb meg fog érkezni és a várban fog elhelyeztetni.

A város területe még viz alatt álló részeinek minél gyorsabb és hatékonyabb kiszáritására nézve azon intézkedés történt, hogy nehány nap mulva az eddig két helyen működő alsó és felső 2 nagy szivattyu-telep a baktó-szilléri töltésen fog összpontositattni.

Ezen intézkedés folytán az összpontositott telepen 42 szivattyu, 21 gőzgéppel fog működni és a felsőváros és rókusváros részeiben levő viznek kiszivattyuzását fogja eszközölni. —

A városi két főcsatorna kiszivattyuzását ezentul is a várnál 2 szivattyu 2 gőzgéppel, a szinaudvarnál 1 szivattyu 1 géppel fogja végezni.

Tartalékban marad 3 szivattyu és három gőzgép.

A **kir. biztost** ezen intézkedésre azon körülmény inditotta, hogy miután, mint már emlitők, az alsó város legnagyobb része vizmentes és csak a mélyebben fekvő kerteken áll még a viz, az utczák azonban már mind szárazak; az alsó szivattyu-telep működését hasznositani kell a város felső részeinek vizmentesitésére, melyeket még mindig nagy mennyiségü és mély vizek boritanak.

A házak pinczéiből is gőzszivatyukkal távolitják el a vizet, melyet a csatornákba eresztenek.

A viz állása a mai méretek szerint: belviz 5.37 cm., a Tisze 5.46 cm. 0 fölött. A különbözet 9 cm. A naponkinti apadás mintegy 5 cm.

A földhordás és annak elteritésére nézve a városi hatóság által tartott árlejtésnél többen tettek többé-kevésbbé előnyös ajánlatokat. A hatóság az elfogadható ajánlatokat felterjesztette a kir. bizottsághoz. Mint értesülünk, a kir. biztos tegnap délután a Rósenberg-czég ajánlatát, mint legelőnyösöbbet, fogadta el és arról a várost még tegnap értesitette.

Egy angol, zulu fogságban.

Grandier Ernő, angol lovas katona, azon ritka szerencsében részesült, hogy a most folyó angol-zulu háboruban képes volt a zulu fogságból megszabadulni s övéihez visszatérni.

A zlobani dombnál történt csatánál fogatott el. A csatából még épen menekült meg s egy halálra fáradt hollandi telepitvényest vett maga mellé lovára.

De a zuluk csakhamar utól érték, a hollandit dárdáikkal megölték s őt fogolyá tették.

Először Umbelini falujába vitték, ki ajándékba küldte őt Csetevájóhoz. Utjában roppant sokat kellett szenvednie. Ruháitól megfosztva deszkához kötötték, ki volt téve nappal a forró melegnek s éjjel a metsző hidegnek, ételül csak tésztafelét adtak s reggel a zulu katonák hogy dermedségét elüzzék sokat verték őt. Hetven mértföld hosszu utat tettek igy mig elérkeztek a király králjához. Négy napon át bántatlanul maradt de azon tudattal, hogy most a felett tanácskoznak, mily módon öljék meg. Végül elvitték a király elé, hol tánácsosai s a nép is össze volt gyülve.

A férfiak az angol foglyot megbámulták, a nők tapsoltak is örömükben. A csend helyreálltával Csetevájó leült leopárdbőrből álló szőnyegére s kimondta a határozatot, hogy vigyék őt vissza Umbelinihez s ez vágassa őt darabokra, folyvást egy-egy kis darabot vágva le belőle addig, mig életben marad, de legalább egy hónapig kinozza.

A kegyetlen parancs megmentette Grandier életét. Visszafelé két zulu kisérte; ezek utközben egy kukorieza földre mentek és ott tömérdeket evén, letették fegyvereiket. Grandier megragadva az alkalmat, az egyik zulut saját asszegaiával ölte meg és aztán fölvette a másik puskáját, ki rögtön elfutott, midőn látta, hogy a rab fel van fegyverkezve.

Azután soká rejtőzött egy erdőben, melynek környékén 15000 zulu tanyázott, a nélkül, hogy őt észrevették volna. Mihelyt ereje visszanyerte, kijött rejtekéből s egyedül a nap s csillagok iránya által vezettetve elérkezett ötven órai utazás után kimerülve s lázban a kambulai hadtesthez.

Hosszas betegség vett erőt rajta, de remény van teljes felgyógyulásához.

Fogházi lázadás Varsóban.

Varsóban a minap a Sándor-toronyban (börtönhelyiség a czitadellában) oly esemény történt, mely általán nagy izgatottságot keltett. Az elfogott lengyel socialisták egyike, névszerint Bajte (nem Beust, mint a hivatalos tudósitások tévesen irták) felkapaszkodott a vasrácsos s erős sodrony hálóval boritott ablakra, hogy az ablak felső sarkán elhelyezett szelelő nyiláson egy kis friss levegőt szivhasson. Az őrtálló Kerzegetnikow nevü őrzetező észrevette ezt s nem vesztegetve szót, felkapta fegyverét s rá lőtte Bajtéra. A golyó szétszakitotta a sodronyhálót, összemorzsolta az ablakfát s aztán Bajtn koponyáján keresztül a börtönhelyiség menuyezetébe furódott. Bajte természetesen azonnal halva rogyott össze.

Helye l-sz itt tán megemliteni, hogy az orosz hatóságok valamennyi varsói börtönben lévő politikai fogolylyal a legkegyetlenebbül bánnak. A foglyok nagyobbára egyes czellákba vannak elzárva, minden szellemi foglalkozás, magának a hivatalos „Dnewnik"-nek olvasása is a legszigorubban meg van nekik tiltva. Látogatásokról meg éppen szó sem lehet. A Sándor toronybeli czellák kicsinyek, sötétek és nedvesek. Az ablakok ugy el vannak boritva mindenféle keresztvassal, dróthálóval, hogy a fogolynak, ha valamit akar látni isten szépvilágából, föl kell kapaszkodnia az ablakpárkányra s a legfelső ablaktáblán kukucsálni ki egy kis nyiláson, melyet szelelőül nyitva hagytak. Ilyen czellaba volt Bajte is bezárva s bizony nines mit csodálni rajta, ha vágyódott egy kis levegő után.

Az ő szomoru esete azonban nagy zavarokat idézett elő a fogházban. Mikor a foglyok — átalán politikai elitéltek — társuk lelövetéséről értesültek, fellázadtak s azt követelték, hadd adhassák meg szerencsétlen bajtársuknak a végső tisztességet. Természetesen követelésük hiába való volt, — sőt ellenkezőleg a szóvivőket fegyelmi uton meg is büntették miatta.

Ez az intézkedés azonban formális lázadást keltett. — A foglyok szétromboltak a czellákban mindent, a mi kezök ügyébe esett, a nyomorult butorokat, még a vas ágyakat, kályhákat, ablakokat is stb. — Egy zászlóalj csendőrséget kellett segitségül hivni. Kinyitották a sor szerint első czellát. Az ott elhelyezett fogoly a belépő csendőrparancsnokot a kályhacsővel ugy tarkón vágta, hogy az menten eszméletlenül rogyott összse. Minden czellát külön meg kellett ostromolni. A csendőrök, fogházi szolgák, valamint foglyok közt is sok sulyosan megsebesült. A több mint kétszáz foglyot meg kellett kötözni s később vasba verték őket. A lázadás, s főleg annak indoka egész Varsót valóságos lázas izgalomban tartja.

„E—s."

UJDONSÁGOK.

* **Augustus 2-kának**, a debreczeni csata harminczadik évfordulati napjának megünneplésére folynak az előkészületek ugy a főiskolai itt időző tanuló ifjuság, mint városunk polgársága körében. Illő is, hogy a nagy nap, emlékéhez méltóan ünnepeltessék meg.

* **Gróf Vay Dániel** által irott „Magyarország története" czimü munka megjelenése, az előfizetők elégtelensége miatt egyelőre elmaradt; szerző azonban a történet megjelenése iránt másként intézkedvén, általunk kivánja értesiteni eddigi előfizetőit, hogy beküldött összegeiket a debreczeni városi nyomdában Frics József müvezető urnál visszavehetik, vagy tetszés szerint ott hagyhatják, mig a valószinüleg még a folyó év második felében megjelenendő mü illető füzeteit megkapják.

* **A kegyesrend birtokvásárlásai.** A következő sorokat vettük! A „Pesti Napló" jul. 15 ki esti lapjában Köttséről azt irják, „hogy a kegyesrendiek szerzete nem rég megvette Öszödön a Hollósy-család birtokát, most pedig megvette Szemenecz Jánostól a Kazay-féle birtokot. Maholnap fél Somogymegye holt kézre kerül, a mi annál kevésbbé helyeselhető, mert az ilyen holt kéz vesz, de soha el nem adhat birtokot." — Nehogy a közönség ezen közleményből azt következtesse, hogy a kegyesrend valami nagyszerü birtokvásárlásba ereszkedett, biztosan irhatom, hogy az egész Kazay-féle birtok, melyről itt szó van, csak körülbelől 180—190 hold, a már megvett Hollóssy és Bárány-féle birtok pedig összessen még ennél is kevesebb. Felvilágosi tásul irhatom, hogy a kegyesrend a somogyi Custodiasusi javadalmakat a pénzviszonyok változása alkelmával, midőn a szerzet 25 tanintézetét e század elején fentartani nem volt képes, boldogult emlékü Ferencz császár ő Felségétől adománykép kapta, hogy fennálló intézeteit fenntarthassa. A legujabb időben a tagositás alkalmával a fennemlitett birtokok a kegyesrend javadalma közzé jutottak, melyek azok czélszerü kezelésében gátul szolgáltak, azért a rend a kinált kis parczellák megvételére hajlandónak mutatkozott, — azonban az emlitett Kazay-féle birtok megvételét a tul követelés miatt elejtette. Egyébiránt az emlitett holt kéz mindég a hazafiság szempontjából indult ki, mert az adományozást nem saját kényelmére, nem fényüzésre, nem a külföld támogatására, hanem a honi ifjuság nevelésére forditotta, s e mellett a haza iránti kötelmeiről is soha meg nem feledkezett, mert ha a haza czéljaira áldozni kellett, első sorban ott állott, ha iskolai czélokról volt szó, nem hiányzott, ha elemi csapás enyhitéséről kellett gondoskodni, mintaszerü gazdálkodása után befolyó jövedelmeiből az áldozatra készen találtatott; adóját mindig pontosan befizette, s ez által példával járt elől, s igy a holt kéz nagyon is elevenen megmutatta minden igaz hazafinak szoros kötelességét. — A ki ezekkel ellenkező tényekkel tud fellépni, száljon ki a sikra bizonyitsa be az ellenkezőt. Ezt az igazság érdekében nyilvánosságra hozni szükségesnek tarottam.

* **Köszönet nyilvánitás.** A kereskedő ifjak önképző egylete, a debreczeni dalár egylet, s mind azok, kik felejhetetlen fiunk b e Karakas Kálmán végtisztesség tételén megjelenésükkel, közreműködésük s illetve áldozatkészségükkel fiunk elrendezése feletti fájdalmunkban osztoztak s részvétünknek adtak kifejezést; fogadják e helyen is forró köszönetünket. B. Ujfalu jul. 22. Karakas István Hilye Ágnes.

* **Madarász** rablógyilkossági bünpörében a legfőbb itélőszék tegnap hozott határozatot, mely igy hangzik: Az első foku biróság, egy oly mulasztást követett el, hogy a legfőbb itélőszék nincs azon helyzetben, miszerint teljes nyugalommal itéletet hozhasson. Nevezetesen e bünügyben az a mulasztás követtetett el, a mint azt különben a törvényes gyakorlat előirja, hogy a halálra itéltnek lelki állápota tárgyában nem tartatott rendes s rendszeres vizsgálat, minélfogva a legfőbb itélőszék elhatározta, a nélkül, hogy a hozott itéleteket megváltoztatná, a perbeli okmányokat a budapesti kir. büntető törvényszéknek a hiányok pótlása végett visszaküldeni. Mihelyt aztán vádlott szellemi állapotáról a szükségesek megszerezetnek, akkor a legfőbb itélőszék teljes nyugalommal meghozhatja itéletét.

* **Szép kanári madarak** kaphatók ugy hollandi, mint franczia fajból nagyvárad-utczán 2083 sz. alatt. Ajánljuk a madárkedvelő közönség figyelmébe.

* **Azon szerencsétlenségre**, melyet lapunkban annak idején felemlitettünk, — még emlékezhetnek t. olvasóink. — Nevezetesen egyik helybeli ügyvédnél lakó Váradi Julcsa nevü leányczeléd tüzet akarván rakni, petroleummal öntötte le a fát, mely lobbot vetett, s a szerencsétlen leány ennek folytán teljesen összeégve a kórházba szállittatott, — Ma arról veszünk értesitést, hogy a gyógykezelés alatt állott leány, tegnap nagy kinok között elhunyt. —

* **Vasut Algirból Sudánba.** A franczia kormány egy Algirból Sudánba épitendő vasut ügyében tesz előkészületeket. A kormány jelentése igen érdekes adatokat sorol föl Afrika belsejéről és a Saharáról. Az afrikai utazók legujabb jelentése szerint — ugymond — Afrika belseje egész más, mint a hogy eddig hitték: A hol beláthatatlan sivatagokat sejtettek, ott nagy embertömegek élnek oly állapotban, mely a félmüveltséggel határos. — A tavak és folyók partjain valóban jelentékenyeknek mondható városok állnak. A sahara sem olyan, mint eleinte hitték. A futóhomok, melyet roppant leküzdhetlen akadálynak véltek, csak helyi tünemény és a talaj ép oly tömött, mint Európáé. E nagy országok közt a legnagyobb Sudán, melynek lakosságát nehány utazó több mint száz millióra becsüli; területének felét nagy folyó, a Niger szeli. A lakosok munkások, és sok elemet nyujtanak a nemzetközi kereskedelemnek. Algier és Senegal felől meg lehet ez országot közeliteni. Duveyrier franczia főmérnök már két évvel ezelőtt fejtegette, hogy Algierből a Nigertg 2000 kilométernyi vasutat lehetee épiteni.

* **Elveszett** egy meglehetős nagyocska rattler-faju eb. Tulajdonossa az illetőnek, — ki azt akár hozzánk akár a kap. hivatalnál átszolgáltatja, illő jutalmat adand.

* **A város területén**, vagy a Szepes pusztára vezető s az ott levő legelő illetékek közt vivő utak valamelyikén elesett egy sötét veres maroquin bőr tárcza, melyben különböző irások és kész pénz volt. Az irások közt több darabon olvasható a tulajdonos neve. Felkéretik a becsületes megtaláló, hogy a tárczát illő jutalom biztositása mellett adja át a tek. kapitányi hivatalnak.

* **Rudolf trónörökösről** egy szép jellemvonást közölnek egy hitelt érdemlő oldalról. Midőn a trónörökös Prágában a nevét viselő gyalogezred parancsnokságát az ezredestől átvette, átvette természetesen az ezred-segédiszteit, B. hadnagyot, egy kitünő s az ezredben kedvelt, de vagyontalon fiatal tisztet is. Miután a trónörökös segédtisztének személye és körülményei iránt magának kellő tudomást szerzett, egy hadgyakorlat alkalmával, midőn az mellette lovagolt, megjegyzé, miként a tisztnek lova nem illik az ő lovához, s hogy azzal nem is bir lépést tartani, mi a hadnagyot nem kis zavarba hozá. — Nem kis örömére azonban a trónörökös hozzáteré, hogy saját lovaiból ajándékoz egyet a hadnagynak. Méginkább meg volt lepetve azonban a tiszt, midőn másnap a főherczeg udvarmestere Bombelles gróf őt magához hivatá, s Rudolf főherczeg nevében nemcsak az igért paripát adta át, hanem a segédtiszt részére a főherczeg tárczájából tetemes havi mellékjárulékot is biztositott.

* **Kiadó lakás.** Piacz-utczán ezelőtt Dragota, most Szikszay József ház első emeletén egy négy szobából, konyha és kamarából álló igen szép lakhelyiség minden órában a legelőnyösebb feltételek mellett kiadó. Értekezhetni ezirán szerkesztőségünkben, vagy Mészáros János urral a függetlenségi kör helyiségében.

* **Borzasztó jégvihar**. Erdélyben e hó 16-án délután 4—5 és etse 8—9 óra közt roppant jégvihar dühöngött, mely teljesen összerombolta a sajó-udvarhelyi, s.-sz.-andrási, s.-kereszturi, kajlai határokat; a kentelki, beszterczei, f. balázsfalvi, szépnyiri, aldorfi, jádi s a borgói községek határai nagyobb részét tönkre tette. Sok fát kitört, az épületek fedeleit megrongálta, letépte s elhordotta; minden buza kalangyát, boglyában, fiókban levő szénát széthányt. A jég galambtojásnyi nagy volt. A kajlai határon 3, a kentelkin egy ökröt ölt meg a jégvihar. S.-Sz. András on két gyermeket sebesitett meg a vihar életveszélyesen. Beszterczén a kath. templomtorony keresztjét letépte. Fákat döntött ki gyökerestől. A kentelki-kajlai határ északi részén még most is van jég.

* **Szinészeink** Nagyváradról, mint onnan miket értesitenek, körülbelől egy hónappal előbb fognak visszatérni városunkba, mert ott az idény, bizony nem a legjobban sikerült. Ezt látszik mutatni ama körülmény is, hogy a társulat tagjai közzül többen már megfordultak városunkban szállást keresendő a következő szinidényre.

* **Ifju magyar müvészek Bécsben.** A bécsi középmüvészeti akadémia növendékei közt már kiosztattak a dijak. Örömmel konstatálhatjuk, hogy a kitüntetettek közt a magyar ifjak ismét oly kiváló állást foglalnak el, mint tavaly. Az idén is hat magyar ifju nyerte az első dijat.

* **Egy festő grófnő.** Teleki Bella grófnő Teleki Miksa egyik szellemes leánya, a mult év őszétől kezdve Párisban mulat testrérével ottani rokonainál, s komoly stádiumokat tesz, hogy magát mint festő kimivelje. Időközben megismerkedett Munkácsy Mihálylyal, s most e genialis festő lett mesteré, ő pedig mesterének egyik legtehetségesebb tanitványa, kihez nagy reményeket kötnek mindazok, kik müveit látják.

* **A Rába vizébe vesztek.** Folyó hó julius 10-dikén 18 kisfaludi napszámos egy ladikkal át akart evezni a Rábán, hogy a jakabházi uraság földjén kapáljanak. — A ladik felfordult és a rajta voltak mind a vizbe fultak.

* **Szeszélyes villámcsapás.** Villám sujtotta Balogh József molnár nejét, Pápas mellett, az ugynevezett Csingeri malomban este 8 óra körül, a mint ép a tüzhely előtt állva főzött, a kéményen keresztül hirtelen lecsapó villám által találva leroskadt. Elől egy darabon minden ruhája keresztül égett, hasa s balczombja megpörgölődött. — A szerencsétlen igen nagy kinokat szenved, mintha folyvást tüzben állana. A villám az asszonytól a konyha sarka felé huzódott, s az ott egy csoportban levő csirkéket mind agyonütötte. Onnan pedig az ajtón keresztül a szabadba vette utját, s az udvaron álló kocsist és molnár legényt sujtotta a földhöz.

* **Egy féltékeny sziv tragédiája.** A Tisza mellett Ó-Kecskén élt a két Fekecs testvér. — Az egyik nős volt, neje szép fiatal menyecske. — A másik ágrólszakadt nőtlen legény; mi természetesebb, mint hogy a nőtlen testvér üres idejében meglátogatta bátyját, és ha sógor asszonynyal épen pár barátságos szót cserélt is — lehet-e vadolni őtet azért. Bátyám uram azonban féltékeny volt, és félteré magában: „Megálljatok csak, egyszer majd rátok lesek!" — Ugy tön. — Mult napokban ugyanis azzal bucsuzott el nejétől, hogy egyet mást bevásárlandó Szolnokra megy, ezzel az utcza ajtón kiment, a korcsmába pár pohár borra betekintett, aztán ugy estefelé a kert felül haza lopódzott. Megnézte a kertet kikutatot udvart, szérüt, bekukucsolt az ablakon, de az asszony egyedül van és varogat. Lassan, vontatva, félőn, kétkedően most a szobába nyit. — Az asszony megcsókolta — és im nyilik az ajtó és azon belép — az öcs! Bátyánknak nem kelett egyéb és lángra lobbant szenvedélyének bősz dühében éles konyha kést ragadva: „te sem csábitod többet a feleségem," szóla és szíven szurta öcsését. Az szörnyet halt nyomban, a bátya pedig most a kecskeméti kir. tszék börtönében várja büének büntetését.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**
Főmunkatárs: **Grünvald József.**

A mérték feladasa mellett

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy **saját szabásom és gyártásommal** kiállitva berendezett itteni

férfi ruha raktáramban

egy öltözék a legujabb divat és idény szerint készitve

10 forinttól 30 forintig készpénz fizetés mellett kaphatók.

Főgondot forditok arra, hogy nagy választékot engedő raktáromban **csinos szabás** és **legjobb munkaval** kiállitott öltözékkel, a jó izlésnek és jutanyosságnak is megfelelve szolgáljak; és hogy a tőlem vásárolt kész ruha, **a kiállitást illetőleg** épen **olyan legyen, mintha megrendelésre készült volna**; a **határozott árakat** pedig, melyet a mindket félre kellemetlen alkut fogják helyettesiteni, ugy számitom, hogy a t. közönség nem szakértő részének is megnyerjem bizalmát.

Üzletembe egyszersmind

férfi divat és fehérnemü raktárt

is rendeztem be olyanformán, — hogy az e czélra megnyert

KOLLAORITS JÓZSEF és FIAI

„Ypsilantihoz" ezimzett budapesti nagyhirü czégtől bizományban tartott s alább jelölt árukat gyári áron fogom a t. közönségnek ajánlani.

Kaphatók ez üzletben a legujabb szabásu fehér chiffon; szines franczia cretton és angol oxford **ingek**, rumburgi és creas vászon vagy angol croise **lábravalók** minden szabásban; fehér és szines szélü vászon és batiszt **zsebkendők**, fehér és szines **felharisnyák** minden nagyságban **gallerok** és **kézelők**, ing és kézelő **gombok**, legujabb és divatos **nyakkendők**, izzadtságot felszivó **mellények**, végül **keztyük** és más itt fel nem sorolható férfi divat czikkek és kényelmi tárgyak stb.

Lévén a nagyérdemü közönségnek alázatos szolgája

Szedlák József,
férfi-szabó.

☛ csomagolási dij nem számittatik. ☚

300 szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek

készpénz fizetés mellett. ☚

Árak ausztriai értékben költségmentesen KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN ingyen zsákkal.	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	25.—
" szinte 30 kilós zacskóval	25.60
B. " szinte apró szemü	25.—
" szinte 30 kilós zacskóval	25.60
C. Dara középszerü	23.60
" szinte 30 kilós zacskóval	24.20
0. Királygriszt	24.60
1. Lángliszt	23.80
2. Montliszt	23.—
3. Csemlyeliszt különös	22.—
4. "	21.—
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	20.—
6. " szinte 2-od "	18.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső "	17.40
8. " 2-od "	14.80
8½ Barna " 1-ső "	12.40
9. " 2-od "	10.40
10. Lábliszt	8.80
10½ Veres liszt zsákkal	4.20
11. Finom korpa zsákkal	4.—
" " zsák nélkül	3.40
12. Durva korpa zsákkal	3.40
" " zsák nélkül	2.80
R. I. Rozsliszt 1-ső rendü	—.—
R. II. szinte 2-od "	—.—
R. III. szinte 3-ad "	—.—
R. IV. Rózskorpa szákkal	—.—
" zsák nélkül	—.—
A. K. Árpakása 00	26.—
" szinte 0	20.—
" szinte 1	19.—
" szinte 2	17.—
" szinte 3	16.—
" Árpadara 5	20.
A. Árpa liszt 6	6.60

Debreczen, 1879. julius 20.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
11. 12.	60 "
R. I.—III. számig	85 "
R. IV. V.	60 "
A. K. 00—5 számig	50 "
Árpaliszt	85 "

ISKOLAI

ÉRTESITÉS.

Nyilvános **polgári és kereskedelmi iskolám és nevelő-intézetemben** Budapest, Károly-körut 22. szám, a 27-ik iskolai év f. évi szeptember 1-én veszi kezdetét. A növendékek felvétele augusztus 20-tól naponta délelőtt 8—12-ig és délután 3—5 óráig eszközölhető.

Nevelő-intézetemben a reám bizott növendékek általam s nőm által a leggondosabb felügyeletben részesülnek s a legszeretetteljesebben ápoltatnak. Azok nevelése körül nekem **több mint 30 évi** sokoldalu tapasztalás áll rendelkezésemre, a mi arra jogosit, nevelő-intézetemet minden t. cz. szülőnek a legjobban ajánlani.

Programmok kivánatra ingyen.

Röser Miklós.

(211)

Háziaszonyoknak.

Legalább négy kilo megrendelésnél küldök utánvét mellett bérmentve és vámmentesen

legfinomabb cuba kávét

kilóját 1 forint 85 krjával.

Megrendelésknél a czim tilzetes feladása kéretik.

R. Maiti, Triestben.

(199.)

Kiadó tulajdonos: JENEY JÓZSEF.

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.